

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
40/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. április 2.

A C-715/17., C-718/17. és C-719/17. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet
Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság, Magyarország és Cseh
Köztársaság

Mivel Lengyelország, Magyarország és a Cseh Köztársaság megtagadta a nemzetközi védelmet kérelmezők áthelyezésére szolgáló ideiglenes mechanizmusnak való megfelelést, nem teljesítette az uniós jogból eredő kötelezettségeit

Ezek a tagállamok, azzal a céllal, hogy kivonják magukat az áthelyezési mechanizmus végrehajtása alól, nem hivatkozhatnak sem a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos feladataikra, sem az e mechanizmus állítólagos működésképtelenségére

A Bíróság a 2020. április 2-i Bizottság kontra Lengyelország, Magyarország és Cseh Köztársaság ítéletben (A nemzetközi védelmet kérelmezők áthelyezésére szolgáló ideiglenes mechanizmus) (C-715/17, C-718/17 és C-719/17) **helyt adott a Bizottság által az e három tagállammal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti kereseteknek, amelyek annak megállapítására irányultak, hogy ezek a tagállamok – mivel nem jelezték rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta, hogy hány, nemzetközi védelmet kérelmezőt tudnak rövid időn belül áthelyezni a területükre, és mivel következésképpen nem tettek eleget további áthelyezési kötelezettségeiknek – megsértették az uniós jogból eredő kötelezettségeiket.** A Bíróság egyrészt megállapította, hogy az érintett három tagállam megsértette azt a határozatot, amelyet a Tanács 120 000 nemzetközi védelmet kérelmező Görögországból és Olaszországból más uniós tagállamokba való kötelező áthelyezése céljából fogadott el.¹ A Bíróság másrészt megállapította, hogy Lengyelország és a Cseh Köztársaság egy korábbi határozatból eredő kötelezettségét is megsértette, amely határozatot a Tanács 40 000 nemzetközi védelmet kérelmező Görögországból és Olaszországból más uniós tagállamokba való önkéntes áthelyezése céljából fogadott el.² Magyarországra nézve nem voltak kötelező jellegűek az ezen utóbbi határozatban előírt áthelyezési intézkedések.

2015 szeptemberében – a harmadik országbeli állampolgárok Görögországba és Olaszországba érkezésével kapcsolatos sürgősségi helyzetre figyelemmel – a Tanács elfogadta a fent említett határozatokat (a továbbiakban: áthelyezési határozatok). 2015 decemberében e határozatok alapján³ Lengyelország jelezte, hogy 100 személyt tud rövid időn belül a területére áthelyezni. Ezeket az áthelyezéseket azonban nem végezte el, további áthelyezési kötelezettségvállalást pedig nem tett. Magyarország soha nem jelezte, hogy a rá nézve kötelező erejű áthelyezési határozat alapján hány személyt tud áthelyezni a területére, és egyetlen személyt sem helyezett át. Végezetül 2016 februárjában és májusában a Cseh Köztársaság az áthelyezési határozatok⁴ alapján jelezte, hogy 50 személyt tud területére áthelyezni. Görögországból tizenkét személyt ténylegesen áthelyeztek, a Cseh Köztársaság azonban további áthelyezési kötelezettségvállalást nem tett.

¹ A nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2015. szeptember 22-i (EU) 2015/1601 tanácsi határozat (HL 2015. L 248., 80. o.). E határozat érvényessége képezte a [C-643/15.](#) és [C-647/15.](#) sz., Szlovákia és Magyarország kontra Tanács egyesített ügyek tárgyát; lásd még: [91/17.](#) sz. sajtóközlemény.

² A nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2015. szeptember 14-i (EU) 2015/1523 tanácsi határozat (HL 2015. L 239., 146. o.).

³ E határozatok 5. cikkének (2) bekezdése.

⁴ E határozatok 5. cikkének (2) bekezdése.

A jelen ítéletben a Bíróság mindenekelőtt **elutasította az ezen érintett három tagállam által hivatkozott azon érvet, amely szerint a Bizottság keresetei elfogadhatatlanok amiatt, hogy az áthelyezési határozatok alkalmazási időszakának 2017. szeptember 17-i és szeptember 26-i végét követően már nem tudják orvosolni az állítólagos kötelezettségszegéseket.** A Bíróság e tekintetben emlékeztetett arra, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadható akkor, ha a Bizottság mindössze annyit kér, hogy a Bíróság állapítsa meg az állítólagos kötelezettségszegés fennállását, többek között a jelen ügybeliekhez hasonló helyzetekben, amelyekben az állítólagosan megsértett uniós jogi aktus alkalmazandósága az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártát követően, azaz 2017. augusztus 23. után véglegesen megszűnt. Ezen túlmenően **a kötelezettségszegések megállapítása – többek között – a tagállamnak a kötelezettségszegése következtében más tagállamokkal, az Unióval vagy magánszemélyekkel szemben felmerülő felelősségének megállapítása céljából továbbra is jelentőséggel bír.**

Érdemben Lengyelország és Magyarország többek között előadta, hogy jogosultak voltak mellőzni az áthelyezési határozatok alkalmazását az EUMSZ 72. cikk értelmében, amely szerint az EUM-Szerződésnek a – többek között a menekültügyi politikát magában foglaló – szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos rendelkezései nem érintik a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását. E tekintetben a Bíróság úgy vélte, hogy amennyiben az EUMSZ 72. cikk egy, az általános uniós jogi szabályoktól eltérést engedő rendelkezést képez, azt szigorúan kell értelmezni. Ily módon **ez a cikk nem ruház olyan jogkört a tagállamokra, amely alapján azok pusztán a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos érdekekre hivatkozva eltérhetnek az uniós jogi rendelkezésektől, hanem annak bizonyítására kötelezi a tagállamokat, hogy az ezekkel kapcsolatos hatásköreik gyakorlása céljából alkalmazni kell az e cikkben előírt eltérést.**

Ezzel összefüggésben a Bíróság megállapította, hogy az áthelyezési határozatok értelmében **a nemzetbiztonságra és közrendre az egész áthelyezési eljárás során, a nemzetközi védelmet kérelmező átadásának megtörténteig figyelemmel kell lenni.** A Bíróság e tekintetben úgy vélte, hogy széles mérlegelési mozgásteret kell elismerni az áthelyezési céltagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára annak meghatározása során, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy egy áthelyezendő harmadik országbeli állampolgár veszélyt jelent területükön a nemzetbiztonságra vagy a közrendre nézve. A Bíróság ezzel kapcsolatban jelezte, hogy „a nemzetbiztonságra vagy a közrendre nézve” fennálló „veszélynek” az áthelyezési határozatok értelmében vett fogalmát⁵ akként kell értelmezni, hogy az magában foglalja a nemzetbiztonságra vagy a közrendre nézve ténylegesen és potenciálisan fennálló veszélyeket egyaránt. A Bíróság mindazonáltal pontosította, hogy ahhoz, hogy az említett hatóságok a fent említett okokra hivatkozhatnak, **az eseti alapon lefolytatott vizsgálat végén olyan egybehangzó, objektív és pontos tényezőkre kell támaszkodniuk, amelyek alapján gyanítható, hogy a szóban forgó kérelmező ilyen tényleges vagy potenciális veszélyt jelent.** Következésképpen megállapította, hogy **az rendelkezésekben előírtakkal ellentétes az, hogy az áthelyezési eljárás során egy tagállam kategorikusan – kizárólag általános megelőzési céllal és egy egyedi esettel való közvetlen kapcsolat felállítása nélkül – az EUMSZ 72. cikkre hivatkozzon azért, hogy áthelyezési határozatok értelmében rá háruló kötelezettségek végrehajtását felfüggesse, vagy akár leállítsa.**

A Bíróság ezután a Cseh Köztársaság által a szóban forgó áthelyezési mechanizmus működésképtelenségére alapított jogalappal kapcsolatban megállapította, hogy – annak megengedése nélkül, hogy sérüljön a szolidaritás áthelyezési határozatokban rejlő célkitűzése, valamint e jogi aktusok kötelező jellege – nem elfogadható, hogy egy tagállam azzal a céllal, hogy az e jogi aktusok értelmében rá háruló valamennyi áthelyezési kötelezettség alól kivonja magát, az említett jogi aktusokkal létrehozott áthelyezési mechanizmus állítólagos hatástalanságával, vagy akár állítólagos működésképtelenségével kapcsolatos egyoldalú értékelésére támaszkodjon. Végezetül a Bíróság – emlékeztetve arra, hogy az áthelyezési határozatok elfogadásuktól kezdve és alkalmazási időszakukban kötelező erejűek volt a Cseh Köztársaságra nézve – jelezte, hogy ez

⁵ E határozatok 5. cikkének (4) és (7) bekezdése.

a tagállam attól függetlenül volt köteles teljesíteni az e határozatokban előírt áthelyezési kötelezettségeket, hogy nyújt-e más típusú támogatást Görögországnak és Olaszországnak.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499